

alene Sygeforsikringen — men ogsaa Invalideforsikringen vilde blive afbrudt for dem.

Til § 33.

Stk. 1 som Sygekasselovens § 34, Stk. 6.

Stk. 2 svarer til Sygekasselovens § 34, Stk. 7, men Bestemmelsen er omredigeret i Overensstemmelse med den tilsvarende Bestemmelse for Sygekasserne i § 27 Stk. 1.

Stk. 3 som Sygekasselovens § 34, Stk. 12.

Til § 34.

Som Sygekasselovens § 34, Stk. 8 og 9.

Reglerne i Sygekasselovens § 34, Stk. 10, om Sygeforeninger, der ikke drives i Forbindelse med de anerkendte Sygekasser som Fortsættelseskasser, er i Overensstemmelse med de ovenfor til § 31 fremsatte Bemærkninger ikke medtaget i Lovforslaget.

Til § 35.

Stk. 1 og 2 som Sygekasselovens § 6, Stk. 5, idet man dog har slettet Undtagelsesbestemmelsen i 2. Punktum om Afdelinger for bemidlede med under 15 Medlemmer, da denne Bestemmelse ikke har vist sig paarkrævet i Praksis.

Stk. 3 som Sygekasselovens § 19, Stk. 2, idet man dog har slettet Bemærkningen om, at den for Kassen iøvrigt gældende Begrænsning af Pengehjælpen ikke gælder i det omhandlede Tilfælde; denne Bemærkning maa nemlig efter den Plads, der nu er givet Bestemmelsen, anses for overflødig.

Til § 36.

Stk. 1 svarer til Invalideforsikringslovens § 1, Stk. 2, men med Tilføjelse af, at ogsaa bidragydende Medlemmer falder ind under Bestemmelsen, jfr. § 8, Stk. 2; endvidere er Bestemmelsen affattet saaledes, at det deraf fremgaar, at Adgangen baade til Invalidrente og Aldersrente er knyttet til Sygeforsikringen.

Stk. 2 svarer til Invalideforsikringslovens § 1, Stk. 3, men omredigeret saaledes, at det deraf fremgaar, at de omhandlede Sygdomme og Legemsvagheder kun berører vedkommendes Adgang til Forsikring mod Invaliditet, men ikke Adgangen til Aldersrente. Endvidere har man udeladt Reglen i de 2 sidste Linier (der blev tilføjet ved Revisionen i 1927) om, at aandsvage kun kan optages paa Vilkaar, at de ikke kan faa Invalidrente paa Grund af Aandssvaghed.

Ved denne Ændring tilsigtes det paa dette Punkt at bringe Loven i Overens-

stemmelse med de Principer, som var gældende i Invalideforsikringsloven af 6. Maj 1921, saaledes som denne blev ændret ved Lov Nr. 93 af 29. Marts 1924. — Under Forarbejdet til sidstnævnte Lov var Opmærksomheden i særlig Grad rettet imod Spørgsmaalet om de aandsvages Stilling, idet der fra Aandssvagevæsenet var rejst Kritik imod Tildeling af Invalidrente til aandsvage, fordi saadan Tildeling angaves dels at medføre Renteudbetaling til Personer, som i Forvejen var under offentlig Forsørgelse, dels at vanskeliggøre de aandsvages Inddragelse under Anstaltsforsorg.

De fremsatte Indvendinger vedrører imidlertid ikke Forhold, som er særlige for aandsvage, og paa de Punkter, hvor Lovgivningsmagten i 1924 fandt Anledning til at foretage Ændringer, vedtog man da ogsaa Bestemmelser, der omfattede alle Grupper af Lidelser, der sædvanligvis under en eller anden Form foranlediger Særforborg; dette fandt bl. a. Udtryk i Bestemmelserne om, at Invalidrenten helt eller delvis skal anvendes til Dækning af Udgifterne ved Anstaltsbehandling, jfr. nærværende Forslags § 53.

Skønt man i 1924 ikke var blind for de af Aandssvagevæsenet fremhævede Vanskeligheder med Hensyn til aandsvage Rentenydere Inddragelse under Anstaltsforsorg, fandt man dog dengang *ikke* Anledning til at indføre Særbestemmelser, alene omfattende aandsvage. Man gik nemlig ud fra, at det, saafremt særlige Regler om aandsvages Inddragelse under Anstaltsforsorg var paarkrævet, vilde være rigtigere at tilvejebringe dertil sigtende almindelige Lovbestemmelser, idet det var irrationelt i en Forsikringslov at træffe saadanne Bestemmelser for en enkelt Gruppens Vedkommende — navnlig naar saadanne Regler, uden at forsikringsmæssige Grunde kunde anføres, vilde stille en enkelt Gruppe Personer ringere end andre, der omfattes af Loven. — Skulde man i en speciel Lov som Invalideforsikringsloven indføre Særbestemmelser vedrørende abnorme, derunder aandsvage, maatte dette efter Lovens System foretages med Hensyn til *Optagelsesbestemmelserne*, men saaledes at disse Bestemmelser blev gældende for alle Tilfælde, og saaledes, at man ud fra Forsikringssynspunkter lagde Vægten paa, om Arbejdsønnen ved Indtrædelsen i Forsikringen var af en saadan Størrelse, at Optagelse kan ske. De hertil sigtende Bestemmelser i Forslagets § 36, der svarer til de tidligere gældende, *vil medføre*, at de sværeste og sværere Former af Abnormitet, derunder Aandssvaghed, ikke vil kunne optages i Forsikringen; de Grupper